

[Kai Dige Bach]

Jeg kan slet ikke forstå, at fru Lone Dybkjær kan stille sådan et spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det kan godt være, jeg kom til at sige direktøren, men jeg mente formanden for Unibanks bestyrelse. Man kan også tage andre bankbestyrelser som eksempel. Jeg spørger, om disse personer er økonomisk dybere involveret personligt.

Og så vil jeg tilføje, at mon det ikke også er borgernes penge under en eller anden form, der ryger sig en tur, hvis der sker noget med Unibank, for nu at tage en af de banker, der har været lidt omtalt i den senere tid.

Jeg vil sige, at de penge, der er i disse aktieselskaber, som er begrænset til 10 mio. kr., er for intet at regne mod de penge, der i øvrigt cirkulerer i samfundet, og hvor ganske få mennesker styrer det. De samme mennesker har ikke noget som helst i klemme personligt andet end det helt almindelige bestyrelsesansvar. Derfor mener jeg, hr. Kai Dige Bachs tankegang er udtryk for et liv, en sammenhæng, som overhovedet ikke eksisterer længere i det moderne industrisamfund.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 var taget tilbage.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 53 stemte for, 71 imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Poul Nødgaard (FP):

Ja, det er en sorgens dag for Danmark i dag.

(*Munterhed*). Jamen jeg mener det, jeg siger; så man må gerne more sig her i Folketinget.

Det, vi nu er i gang med at vedtage, eller nogle er i gang med at vedtage, er præcis det system med offentlig produktion, som man har forladt i de østlige lande. Det er man nu er parat til at indføre her.

Jeg har fået at vide, at man ikke må bruge for stærke udtryk. Dette forslag er vanvittigt – det må jeg vist gerne have lov til at sige, uden at det er i strid med forretningsordenen. Lad mig bare tage én af de vanvittige detaljer, nemlig at kommunerne uanset størrelse må skyde 10 mio. kr. ind i aktieselskaber, der laver erhvervsvirksomheder.

Jeg må spørge dem, der har skrevet dette forslag – det er jo specielt Det Radikale Venstre, der bærer det store ansvar her: Hvordan kan man forklare Folketinget, hvordan en kommune ude hos os på Midsjælland, der har 4.000 indbyggere, må have lov til at smide 10 mio. kr. af sted i aktieselskaber, og at Århus Kommune, der har 250.000 indbyggere eller i det leje i hvert fald, må skyde præcist det samme beløb ind? Hvor er rimeligheden i disse tal? Jeg synes, det kunne være rart at vide. Jeg spurgte ved andenbehandlingen, og som sædvanlig, når man spørger om noget, der går tæt på, så får man ikke noget svar.

En ting fik jeg bekræftet ved andenbehandlingen – og jeg vil gerne sige det her, hvor der er så mange af Folketingets medlemmer til stede – idet fru Lone Dybkjær her ved andenbehandlingen bekræftede, at dette forslag meget let kan føre med sig, at kommunerne kommer ud for skatteforhøjelser. Og det synes jeg jo er betænkeligt.

En anden ting, jeg fik bekræftet ved andenbehandlingen, var, at i det øjeblik en kommune har skudt 10 mio. kr. ind i sådan nogle aktieselskaber – det kan være ét eller flere, selvfølgelig – i en kommune, i det øjeblik de 10 mio. kr. er brugt og disse aktieselskaber ikke kører alt for godt, så må man kalde mig Mads, hvis ikke der sker lige præcis det, at man lægger det folketingsflertal, der nu er på vej til at vedtage dette lovforslag, under det pres, at man vil have udvidet de 10 mio. kr. til 20, 30 eller 40 mio. kr., eller hvad ved jeg. Det vil ganske automatisk føre med sig, at kommunerne kommer ud i nogle helt uoverskuelige problemer. Og jeg kan også forestille mig, at in-